

Het programma begon met het luiden van de bel in het Hoogkoor gevolgd door een persoonlijke tekst die Arna Mačkić daar voordroeg. Ze wilde deze avond in het Nederlands doen, om zichzelf preciezer te kunnen verwoorden. In de tekst, die onder andere ging over haar jeugd en migratie naar Nederland, doorliep Mačkić zeven fasen - vlucht, aanpassing, herinnering, belofte, sprong, confrontatie en hoop - en besprak ze deze met Sun Ra, van wie er filmbeelden op de houten wanden in het hoogkoor geprojecteerd werden. In haar woorden: "We bevinden ons altijd in de overgang van het ene stadium naar het andere en daar kunnen we ons positioneren in relatie tot de ander en de samenleving. Met Sun Ra als leraar krijgen we methoden aangereikt om de toekomst tegemoet te treden met een nieuwe versie van het verleden in gedachten."

Arna Mačkić droeg een jurk speciaal ontworpen door architect Anne Dessing. Na een wandeling door de tentoonstelling vervolgde het programma bij de doopkapel waar dichter Gershwin Bonevacia een gedicht voordroeg, gevolgd door een voordracht van Dean Bowen vanaf de preekstoel. Beiden maakten nieuwe gedichten voor deze avond. Veel mensen zijn bekend met de muziek van Sun Ra, maar dit programma legde het accent meer op zijn gedachtegoed - hij wordt gezien als een pionier van 'afrofuturism' - en het spelen met taal. Een jaar later presenteerde Arna Mačkić een lecture performance gebaseerd op deze editie van Come Closer bij Nest in Den Haag, en cureerde ze daar een tentoonstelling rondom de filosofie van Sun Ra.

- Radna Rumping, curator